

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Viliama Dohňanského, v trestnej veci **obvineného M. V.**, pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák. a zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí 9. augusta 2011 v Bratislave, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 26. júla 2011, sp. zn. Tp 20/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného M. V. **sa zamieta.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného M. V. o prepustenie z väzby zamietol, podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného M. V. neprijal a podľa § 81 ods. 1 Tr. por. ponuku peňažnej záruky neprijal.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený M. V. sám i prostredníctvom obhajcu sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry

Slovenskej republiky sa vzdal práva podať proti tomuto uzneseniu sťažnosť. Napadnuté rozhodnutie bolo doručené obvinenému 27. júla 2011 a jeho obhajcovi 28. júla 2011.

Vo faxovom odôvodnení sťažnosti zo 4. augusta 2011, podanej prostredníctvom obhajcu obvinený M. V. opätovne poukázal na to, že dôvody tzv. preventívnej väzby neexistujú a nie je dôvod, aby vo väzbe naďalej zotrval. Popiera páchanie akejkoľvek trestnej činnosti. Žiadny právny predpis fyzickej osobe nezakazuje, aby bola vlastníkom viacerých obchodných spoločností. V rokoch 2008 – 2010 vlastnil 50 obchodných spoločností, avšak všetky boli založené a vykonávali svoju činnosť reálne a v súlade s platnými právnymi predpismi. Tieto spoločnosti reálne zamestnávali ľudí (650 zamestnancov, ktorí poberali mzdy, boli za nich platené zdravotné a sociálne odvody, dane), vlastnili rôzne nehnuteľnosti a prenajímali obchodné priestory, čo je overiteľné v príslušnom katastri nehnuteľností. Spoločnostiam boli pridelené dotácie, nenávratné pôžičky od štátu, bánk, ba dokonca v rámci eurofondov, ktoré boli na 70 % z celkového objemu finančných prostriedkov vrátené v rokoch 2003 – 2007. V súčasnosti existujúce záväzky sú riešené z príjmov z prevádzkovej a výrobnjej činnosti spoločností T. spoločnosť V., s.r.o. a G., s.r.o., najmä z predaja ovocia a vína. Reálne prebehlo aj obchodovanie s lykožrútom a euroočiek, čo môže preukázať výsluch jeho zamestnancov. Účtovníctvo právnickej osoby nemožno spätne ovplyvniť, napr. dodatočným vyhotovením faktúr v čase, keď už je daňová kontrola ohlásená a vykonávaná, pretože už bolo podané daňové priznanie. Nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty bol spoločnosti vyplatený až po skončení daňovej kontroly príslušným rozhodnutím daňového úradu. Súčasne prebiehajúcich približne 200 daňových kontrol sa nemôže ako konateľ zúčastniť a poskytnúť potrebnú súčinnosť pre obmedzenie jeho osobnej slobody, čo je možné hodnotiť ako porušenie jeho základných ľudských práv v oblasti daňovej. Ani v jednej z jeho obchodných spoločností už nevystupuje ako konateľ, lebo podpísal všetky potrebné listiny na zmenu konateľa, čo nebol krátkodobý proces. Aj tým chce dokázať, že v akejkoľvek trestnej činnosti kladenej mu za vinu nebude pokračovať, nebude sa vyhýbať úkonom orgánov činných v trestnom konaní, ani daňovému úradu. V tomto štádiu trestného konania je možné jeho väzbu nahradiť prijatím písomného sľubu alebo prijatím peňažnej záruky. V tej súvislosti obvinený vytkol súdu prvého stupňa, že bez poučenia a vypočutia jeho družky neprijal

ponúknutú peňažnú záruku, čo nie je zákonný postup v zmysle § 81 ods. 1 Tr. por. Žiada, aby odvolací súd postupom podľa § 194 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a podľa § 81 ods. 1 Tr. por. rozhodol tak, že sa u neho väzba nahrádza peňažnou zárukou, pričom podľa § 72 ods. 2 Tr. por. s použitím § 302 ods. 2 Tr. por. bola obhajcovi a jeho družke umožnená účasť na neverejnom zasadnutí, kde by bola oboznámená s výškou peňažnej záruky a spôsobom jej zloženia, eventuálne, že sa väzba nahrádza prijatím písomného sľubu podľa § 80 písm. b/ Tr. por.

Dňa 1. augusta 2011 prvostupňový súd predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky sťažnosť obvineného M. V. spolu so spisovým materiálom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť obvineného M. V. nie je dôvodná.

V prvom rade treba uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto veci už rozhodol uznesením z 11. marca 2011 pod sp. zn. 4 Tost 6/2011, ktorým podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil uznesenie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 3. marca 2011, sp. zn. Tp 20/2011, v celom rozsahu a podľa § 72 ods. 2 Tr. por. obvineného M. V. vzal do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorá začala plynúť dňom 1. marca 2011 o 05.30 hod. s tým, že obvinený ju bude i naďalej vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného M. V. neprijal, podľa § 81 ods. 1 Tr. por. obvineným M. V. ponúknutú peňažnú záruku vo výške 50 000 eur neprijal a sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol. Závery tohto uznesenia sú naďalej aktuálne a preto senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v celom rozsahu na ne odkazuje.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica v napadnutom uznesení správne konštatoval, že žiadosť obvineného M. V. nie je

dôvodná, že trestné stíhanie obvineného pre uvedené zločiny je dôvodné a že naďalej existuje podozrenie zo spáchania trestnej činnosti obvineným, ktoré doposiaľ vykonaným dokazovaním nebolo rozptýlené, práve naopak uzneseniami vyšetrovateľa z 18. apríla 2011 a 27. júna 2011 bolo trestné stíhanie rozšírené o ďalšie čiastkové skutky tejto pokračovacej trestnej činnosti. V súlade so stavom veci vyvrátil aj tvrdenie obhajoby založené na tom, že vyšetrovateľ mohol trestné stíhanie pre tieto čiastkové skutky viesť už od marca 2011, keď poukázal na to, že k preukázaniu podozrenia zo spáchania uvedenej trestnej činnosti došlo až po tom, ako sa vyšetrovateľ oboznámil s rozsiahlymi listinnými dôkazmi, ktoré boli obvinenému zaistené pri vyšetrovacích úkonoch. Opodstatnene sa v napadnutom rozhodnutí konštatuje, že naďalej doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie boli spáchané a majú znaky uvedených zločinov a sú dôvody na podozrenie, že tieto skutky spáchal obvinený, ako aj to, že naďalej aj v tomto štádiu trestného konania existuje dôvodná obava, že obvinený bude v trestnej činnosti pokračovať. Obvinený M. V. je dôvodne podozrivý, že trestnú činnosť páchal od roku 2008 až do jeho zadržania, teda po dlhú dobu, čím je odôvodnený veľký rozsah tejto pokračovacej majetkovej trestnej činnosti, ako aj spôsobený následok. Vyhlásenie obvineného, že už nie je konateľom v uvedených spoločnostiach je iba v rovine formálnej lebo nebolo deklarované v rozhodnutiach príslušných obchodných registrov okresných súdov. Zákonne je poukázané aj na to, že proti obvinenému je vedené aj ďalšie trestné stíhanie pre obdobné protizákonné konanie na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4 T 7/2005, ktoré mal páchať v spolupáchatelstve po dobu 3 rokov a to počas daňových kontrol. Charakter trestnej činnosti, jej rozsah ako aj následok nedovoľuje u obvineného náhradu väzby prijatím jeho písomného sľubu, resp. prijatím ponúknutej peňažnej záruky zo strany jeho družky.

Senát najvyššieho súdu Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu založeného vo vyšetrovacom spise o 11 zväzkoch (čl. 1 – 4796) zistil, že napadnuté uznesenie sudcu pre prípravné konanie má oporu v doposiaľ zaobstaraných dôkazoch.

Trestné stíhanie vo veci bolo začaté uzneseniami vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii – Východ v Košiciach

z 22. októbra 2010, pod ČVS: PPZ- 152/BPK-V-2010 a z 25. januára 2011 pod ČVS: PPZ- 152/BPK-V-2010 , v oboch prípadoch pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Obvinenému M. V. bolo uznesením vyšetrovateľa z 1. marca 2011 pod ČVS: PPZ- 152/BPK-V-2010 vznesené obvinenie pre zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., na skutkovom základe, ako je to uvedené v citovanom uznesení vyšetrovateľa, čo bolo obvinenému a jeho obhajcom oznámené 1. marca 2011. Ďalšími uzneseniami vyšetrovateľa v tejto veci z 18. apríla 2011 a 27. júna 2011 bolo obvinenému rozšírené obvinenie za ďalšie čiastkové útoky kvalifikované ako zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zák. a súčasne vznesené obvinenie aj za zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák. a tiež rozšírené obvinenie za ďalšie čiastkové útoky zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zák. a zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák.

Obvinený M. V. vo výpovediach pred vyšetrovateľom, ale aj pred sudcom súdu prvého stupňa popiera spáchanie skutkov, pre ktoré sa trestné stíhanie vedie. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa preto stotožnil so záverom súdu I. stupňa, že zaistené listinné dôkazy, najmä overené fotokópie protokolov daňových úradov, faktúr, daňových priznaní a daňových listov, ako aj výpovede svedkov nasvedčujú tomu, že skutok pozostávajúci z viacerých čiastkových skutkov, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák. a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený. Dôvodnosť trestného stíhania obvineného je daná, súdy v takomto štádiu trestného konania nie sú oprávnené skúmať vinu alebo nevinu obvineného.

Dňa 4. júla 2011 obvinený podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu z 29. júna 2011, ktorej obsahom je aj návrh na nahradenie väzby prijatím písomného sľubu obvineného, alternatívne prijatím ponúknutej peňažnej záruky zloženej prostredníctvom jeho družky. Dôvody tejto žiadosti sú zhodné s obsahom podanej sťažnosti. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR pripisom z 11. júla 2011, ktorý bol na vedomie zaslaný aj obvinenému, oznámil 13. júla 2011 súdu I. stupňa, že žiadosti obvineného nevyhovel

a navrhol túto zamietnuť, ako aj neprijat' písomný sľub obvineného a ponúknutú peňažnú záruku. Obvinený pri výsluchu 26. júla 2011 pred sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zotrval na podanej žiadosti, na podanom písomnom sľube ako aj ponuke peňažnej záruky. Prokurátor trval na písomnom vyjadrení k podaniam obvineného. Sudca pre prípravné konanie prvostupňového súdu pri prejednávaní podania obvineného dodržal zákonný postup uvedený v ustanovení § 72 ods. 1 písm. b/, ods. 2, § 79 ods. 3 Tr. por.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že pri rozhodnutí o žiadosti obvineného M. V. o prepustenie z väzby na slobodu, jeho písomnom sľube a ponúknutej peňažnej záruke boli zo strany sudcu pre prípravné konanie prvostupňového súdu dodržané všetky zákonné podmienky.

Prvostupňový súd taktiež správne v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že u obvineného M. V. nateraz je daný dôvod väzby iba podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorého existenciu odôvodnil Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení o vzatí obvineného do väzby a preto naň, ako naďalej aktuálne odkazuje.

Najvyšší súd sa plne stotožňuje aj s výrokmi o neprijatí písomného sľubu obvineného a ponuky na prijatie peňažnej záruky. Charakter, následok a rozsah skutkov, pre ktoré je nateraz obvinený trestne stíhaný majú zásadný vplyv aj pri rozhodovaní o ponúknutom písomnom sľube obvineného a peňažnej záruke zo strany družky obvinenej. Obvinený sa mal stíhanej trestnej činnosti dopúšťať dlhodobo a to aj počas daňových kontrol a okrem toho je trestne stíhaný v inej veci za obdobné konanie. Tieto konkrétne skutočnosti nedovoľujú prijať písomný sľub obvineného pre jeho nedostatočnosť, nakoľko je predpoklad, že tento inštitút by mu nezabránil v páchaní rovnakej alebo obdobnej činnosti. Ponúknutú peňažnú

záruku nebolo možné prijať preto lebo je tu opodstatnený predpoklad, že ak sa mal trestnej činnosti dopustiť, nie je vylúčené, že na tento účel zložené peniaze by mohli pochádzať z trestnej činnosti.

Za tohto stavu, keď neprichádza v danom štádiu trestného konania nahradenie väzby písomným sľubom alebo peňažnou zárukou, nepovažoval Najvyšší súd Slovenskej republiky účasť obhajcu a jeho družky na neverejnom zasadnutí, na ktorom má byť prejednaná predmetná sťažnosť za potrebnú. Navyše Najvyšší súd konštatuje, že obvinený pred vyhlásením napadnutého uznesenia bol v prítomnosti obhajcu vypočutý a obhajcovi bolo umožnené vyjadriť sa k písomnému stanovisku prokurátora. Sudca pre prípravne konanie prvostupňového súdu pred rozhodnutím nepovažoval za potrebné vypočuť aj družku obvineného k ponúknukej peňažnej záruke v zmysle siedmej vety § 72 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 302 ods. 2 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti proti uzneseniu o väzbe predseda senátu môže účasť obvinenému, obhajcovi a prokurátorovi umožniť a ak sa tak stane, tak podľa § 304 ods. 2 Tr. por. vypočuje obvineného postupom uvedeným v § 72 ods. 2 Tr. por. Pri výsluchu osoby ponúkajúcej peňažnú záruku postupuje predseda senátu nadriadeného súdu podľa povahy ponúkanej náhrady väzby a okolností prípadu. Najvyšší súd Slovenskej republiky k tomu dodáva, že družka obvineného nepredložila sudcovi pre prípravné konanie prvostupňového súdu, ale ani nadriadenému súdu žiadnu ponuku na prijatie peňažnej záruky, o takej možnosti sa obvinený zmienil iba vo svojej žiadosti a následne v sťažnostných dôvodoch. Predseda senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemal preto dôvod umožniť týmto osobám účasť na neverejnom zasadnutí a preto tejto požiadavke obhajoby nevyhovel.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. augusta 2011

JUDr. Emil Bdžoch, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová